

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/136/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123357108
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6123357108.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 50 496 166, právne zastúpený spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Legal Cases, s.r.o., so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske námestie 328, o zaplatenie 594,97 EUR s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 16C/9/2024-168 zo dňa 16.5.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 594,97 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 594,97 EUR od 10.4.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň týmto rozsudkom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 31.10.2022 došlo pri dopravnej nehode k poškodeniu motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal motorové vozidlo odvieť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 200/2023 zo dňa 21.2.2023. Na jej základe žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom tohto vozidla trval od 21.2.2023 do 8.3.2023 – do ukončenia opravy poškodeného vozidla a doručenia krycieho listu poisťovňou. Žalobca po ukončení trvania nájmu vystavil poškodenému faktúru na sumu 1.389,94 EUR s DPH za 16 dní užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Poškodený na žalobcu odplatne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému titulom náhrady účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou zo spomínanej faktúry vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka vo výške 1.389,94 EUR s DPH. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 794,97 EUR.

3. Súd prvej inštancie odkázal na ustanovenia § 427, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj na § 4 ods. 1 a 2 písm. a) až d) a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“). Žalovaný nespochybnil, že by poškodený užíval prenajaté motorové vozidlo v príčinnej súvislosti

s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou), ale namietal časový rozsah jeho užívania. Žalovaný uznal opodstatnený prenájom náhradného vozidla v rozsahu deväť dní. Okresný súd zdôraznil, že poškodenému bolo odovzdané opravené vozidlo až dňa 8.3.2023, kedy zároveň došlo k ukončeniu prenájmu náhradného vozidla. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa v čase od 21.2.2023 do 8.3.2023, t. j. 16 dní nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu. Doba prenájmu v uvedenom časovom rozsahu je opodstatnená, keďže poškodený bol v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla a bol nútený prenajať si náhradné motorové vozidlo. Poškodený neovplyvňoval dobu trvania opravy vozidla. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napr. počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu. Ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Skutočnou škodou je preto nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty o možnej (predpokladanej) výške nájomného. Dĺžna suma potom spočívala vo výške 594,97 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 1.389,94 EUR a poskytnutým poistným plnením vo výške 794,97 EUR.

4. Okresný súd zároveň žalobcovi priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. úroky z omeškania z požadovanej istiny. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku po uplynutí 15 dní od rozhodnutia o likvidácii poistnej udalosti (§ 11 ods. 7 zákona o PZP), teda dňa 10.4.2023.

5. Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal zmeny tohto rozhodnutia, resp. jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru odvolateľa okresný súd nesprávne považoval náklady spojené s nájmom náhradného vozidla v celom žalobcom uplatnenom rozsahu za účelné. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Skutočnú škodu treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška náhrady nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 3/2015 z 28.6.2016). Bolo povinnosťou žalobcu preukázať ním tvrdené skutočnosti o tom, že uplatnený nárok vo výške 594,97 EUR prevyšujúci priznanú náhradu za prenájom motorového vozidla je skutočnou škodou, ktorú bolo nutné a účelné vynaložiť na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Žalobca v tomto smere neprodukoval žiadne dôkazy. Faktúra za nájom náhradného vozidla nie je dôkazom o oprávnenosti dĺžky nájmu. Žalobcom uplatnený nárok v uvedenom rozsahu nepodporuje ani faktúra servisu za vykonané opravy. Užívanie náhradného vozidla musí byť objektívnou nevyhnutnosťou. Pri rozsahu náhrady škody je základným kritériom účelnosť a nevyhnutnosť vynaložených nákladov, ktoré treba posudzovať porovnateľnosťou prenajatého náhradného vozidla s poškodeným vozidlom, cenou a dobou trvania prenájmu.

7. Odvolateľ stanovil primeranú dĺžku opravy na deväť dní, vychádzajúc pritom z faktúry servisu za vykonané opravy a kalkulácie, z ktorej vyplynula dĺžka opravy v rozsahu približne päť hodín. Napriek požiadavke žalovaného o predloženie dokladov k dĺžke vykonanej opravy v žalobcom uplatnenom rozsahu, na základe ktorých by mohol žalovaný prehodnotiť dĺžku opráv, žalobca ani poškodený nepredložili žiaden dôkaz. Vzhľadom na absenciu dôkaznej povinnosti žalobcu na preukázanie dôvodnosti ním uplatnenej dĺžky nájmu považoval žalovaný dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla stanovenú na deväť dní za primeranú. Nárok žalobcu nad tento rozsah nemôže byť považovaný za účelný a nevyhnutne vynaložený.

8. Tvrdenie žalobcu, že on dĺžku opravy nemohol ovplyvniť, nemôže byť na ťarchu žalovaného, keďže žalobca si vybral servis, v ktorom si nechal opraviť poškodené motorové vozidlo sám. Ani žalovaný nemohol dĺžku opravy motorového vozidla žalobcu ovplyvniť. Pokiaľ servis spôsobil to, že oprava trvala podstatne dlhšie ako oprava rovnakého rozsahu realizovaná v inom servise, či už úmyselným alebo nebanlivostným konaním, musí za to niesť zodpovednosť servis a nie žalovaný. V zmysle judikátu č. 7/1992 je z hľadiska náhrady škody potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti daného prípadu skutočne nevyhnutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom môžu byť len náklady v takom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného motorového vozidla zodpovedajúceho vozidlu poškodeného. Podľa názoru žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie nevyhnutnej realizácie opravy jeho motorového vozidla a následnej dĺžky prenájmu nad deväť dní. Na podporu svojho názoru odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/102/2018 z 2.5.2019.

9. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých okresný súd považoval náklady na nájom náhradného vozidla za účelné, keďže boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Skutočnosť, že okresný súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného, nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Žalobca sa v celom rozsahu pridržiaval svojich doterajších vyjadrení. Poškodený sa v danom prípade dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.

10. Žalobca odkázal na názor vyslovený v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16.2.2023 sp. zn. III. ÚS 602/2022. Mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného uvedeným nálezom. Užívanie opraveného motorového vozidla umožňuje poškodenému autorizovaný servis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovaného), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou. Zo strany poškodeného nešlo o svojvoľný výber autoservisu. Oprava bola vykonaná v autoservise MD-Bavaria Žilina, s.r.o., ktorý je zmluvným partnerom žalovaného a zároveň autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Poškodený bol zavinením klienta žalovaného vylúčený z užívania svojho vozidla až do okamihu, kým žalovaný neuhradil faktúru za opravu poškodeného vozidla. Je akceptovateľné a účelné trvanie nájmu náhradného vozidla po celý čas opravy poškodeného vozidla, kedy sa toto preukázateľne nachádzalo v autoservise. Poškodený si splnil všetky povinnosti a urobil všetko preto, aby oprava vozidla prebehla riadne a okamžite, pričom postupoval podľa pokynov a inštrukcií autorizovaného servisu.

11. Žalobca nesúhlasil s argumentáciou žalovaného, ktorý poukazoval na konkrétne úkony a práce, ktoré boli počas opravy vozidla vykonané. Neexistuje totiž žiadna norma alebo predpis, ktorý by určoval, ako dlho má byť oprava vykonávaná. Mal za to, že zo strany autoservisu nedošlo k porušeniu nijakej právnej povinnosti a pokiaľ je žalovaný iného názoru, je na ňom, aby si podľa vlastného uváženia uplatnil sporný nárok voči autoservisu ako zmluvnému partnerovi. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že poškodený nemohol dobu trvania opravy poškodeného vozidla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Žalovaný uvedené nepoprel, z ktorého dôvodu treba toto tvrdenie považovať za nesporné.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Vo všeobecnosti možno uviesť, že účelom zákona o PZP je poskytnutie právnej ochrany poškodenému vo vzťahu k škodovým následkom zapríčineným motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného pritom zákon zabezpečuje tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu. Cieľom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie ujmy poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to najmä vo sfére materiálnej. Konceptia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je postavená tak, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu.

14. V kontexte uvedeného je potrebné vnímať aj zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodenému v čase, kedy z dôvodu škodovej udalosti nemôže užívať vlastné vozidlo. Aplikovateľnými sú preto postuláty formulované Ústavným súdom SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo“. Stotožnil sa so závermi prijatými krajským súdom, podľa ktorého v prípade čiastočnej škody „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie“.

15. Žalovaný v odvolaní namietal, že trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné, pretože poškodené motorové vozidlo bolo možné podľa „kalkulácie“ opraviť za kratší čas. K uvedenému žalobca

v štádiu pred súdom prvej inštancie argumentoval, že poškodený nechal vozidlo opraviť v autoservise, ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla (vyjadrenie žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu). Tieto argumenty žalovaný nepoprel, a preto ich možno považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Potom všetky výčitky žalovaného smerované k otázke trvania opravy sú skôr zodpovednosťou servisu, jeho spôsobu vykonávania činnosti a napokon sprostredkovane i zodpovednosťou samotného žalovaného. Žalovaný totiž nijako nevysvetlil, ako prakticky mohol poškodený prispieť k skráteniu opravy vozidla. Vo všeobecnosti je poškodený po dopravnej nehode ponechaný napospas žalovanému a jeho partnerovi – autorizovanému servisu, ktoré nesú hlavnú ťarchu preskúmania stavu vozidla a jeho opravy. Podľa argumentov žalovaného sa mal poškodený pravdepodobne domáhať vydania vozidla a čakať na ďalšie kroky servisu. Z pohľadu odvolacieho súdu išlo ale o organizáciu práce autoservisu, ktorého efektívnosť nemôže byť ponechaná na „kontrolu“ poškodeného. Žalovaný sa daným spôsobom nenáležite zbavuje jeho vlastnej zodpovednosti za efektívne a rýchle vybavovanie poisťných udalostí.

16. Žalovaný poukazoval na výpočet oprávnenej dĺžky nájmu na základe bližšie nešpecifikovanej „kalkulácie“. Jej skutkový či právny základ nebol odvolaciemu súdu nijako objasnený.

17. Podstatným v spore bolo, že žalobca preukázal úbytok v majetkovej sfére poškodeného, ktorá okolnosť ho z titulu postúpenia pohľadávky oprávňovala uplatniť nárok v spore. Žalobca uniesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia o vynaložení nákladov na nájom náhradného motorového vozidla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou poisťcom žalovaného. Potom dôkazná povinnosť na preukázanie, že oprávnené náklady na nájom motorového vozidla mali byť nižšie, zaťažovala žalovaného, nie žalobcu. Akcentované „obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel“ predstavovali tvrdenie, ktoré mal konkretizovať a rozvinúť práve žalovaný. Jeho zároveň zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie špecifického tvrdenia. V danom smere ale opakovane iba produkoval všeobecné tézy o akceptovateľnej dĺžke opravy v rozsahu deväť dní. Nič ďalšie z odvolania nevyplýva.

18. Odvolateľ odkázal v podanom opravnom prostriedku na jedno rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktoré ale nepredstavuje ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít (viď článok 2 ods. 2 Základných princípov CSP). Ak odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 3/2015 a R 7/1992, jeho argumentácia nijako nespája právne závery tam vyslovené s konkrétnymi okolnosťami aktuálne posudzovanej veci. Z uvedeného dôvodu sa krajský súd bližšie relevantnosťou či aplikovateľnosťou daných rozhodnutí nezaoberal.

19. Krajský súd na základe uvedeného potvrdil napadnutý rozsudok vrátane závislého výroku o trovách, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z úspechu žalobcu v odvolacom konaní. O výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník súdu prvej inštancie.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.